

กฎกระทรวง

กำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถ

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๒) และ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓) กฎกระทรวงกำหนดให้กระจก้นลมและส่วนประกอบของตัวถังรถยนต์ที่เป็นกระจกต้องเป็นกระจกนิรภัย พ.ศ. ๒๕๔๕

(๔) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๑ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๕) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๖) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๓ รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด รถยนต์รับจ้าง รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง รถยนต์บริการ และรถยนต์ส่วนบุคคล ต้องมีและใช้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) โครงสร้างและตัวถัง ที่มีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย และสามารถรองรับการทำงาน ของรถขณะที่มีน้ำหนักเต็มอัตราบรรทุกได้ในทุกสภาพการใช้งาน

(๒) เครื่องกำเนิดพลังงาน สามารถขับเคลื่อนรถขณะที่มีน้ำหนักเต็มอัตราบรรทุก ด้วยความเร็วที่เหมาะสมในสภาพการใช้งานตามปกติ

(๓) ระบบส่งกำลัง สามารถส่งกำลังรถขณะที่มีน้ำหนักเต็มอัตราบรรทุกได้อย่างเหมาะสม และปลอดภัย

(๔) ระบบบังคับเลี้ยว สามารถบังคับรถได้อย่างคล่องตัว สะดวก และปลอดภัย

(๕) ระบบห้ามล้อ

(ก) ระบบห้ามล้อหลัก สามารถลดความเร็วหรือหยุดรถที่วิ่งอยู่ให้หยุดนิ่งได้อย่าง ปลอดภัย ติดตั้งในตำแหน่งที่ผู้ขับรถสามารถใช้งานได้สะดวก

(ข) ระบบห้ามล้อขณะจอด สามารถทำให้รถหยุดนิ่งในขณะจอดได้

(๖) คันเร่ง สามารถเร่งเครื่องกำเนิดพลังงานได้อย่างสมบูรณ์และปลอดภัย และมีกลไก หรือระบบควบคุมคันเร่งที่สามารถควบคุมคันเร่งให้กลับคืนสู่ตำแหน่งปกติ

(๗) ระบบรองรับน้ำหนัก ที่สามารถลดแรงสั่นสะเทือน และรองรับน้ำหนักขณะที่มีน้ำหนัก เต็มอัตราบรรทุกได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัย

(๘) ระบบเชื้อเพลิงหรือระบบพลังงานอื่น สามารถเก็บและส่งเชื้อเพลิงหรือพลังงานไปยัง เครื่องกำเนิดพลังงานให้สามารถขับเคลื่อนรถได้อย่างปลอดภัย

(๙) ระบบไฟฟ้า สามารถส่งกระแสไฟฟ้าไปยังส่วนควบเครื่องอุปกรณ์ที่ต้องใช้กระแสไฟฟ้า ได้อย่างปลอดภัย

(๑๐) ระบบไอเสีย สำหรับรถที่ปล่อยไอเสีย

(๑๑) กันชน ติดตั้งที่ด้านหน้าและด้านหลัง ไม่มีส่วนแหลมคมและสามารถลดผลกระทบต่อการเมื่อเกิดการชนด้วยความเร็วต่ำ

ในกรณีที่เบาะรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน ลักษณะรถนั่งสองตอนท้ายบรรทุกรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน ลักษณะนั่งสองแถว หรือรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล อาจติดตั้งกันชนที่ด้านหน้าเพียงอย่างเดียวก็ได้

(๑๒) ยาง สามารถรองรับน้ำหนักเต็มอัตราบรรทุกได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัย

(๑๓) กงล้อ ทำด้วยโลหะหรือวัสดุอื่นที่มีความแข็งแรงที่สามารถรองรับรถขณะที่มีน้ำหนักเต็มอัตราบรรทุกได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัย

(๑๔) บังโคลนที่ล้อทุกล้อมีความกว้างไม่น้อยกว่าขนาดของยางรถ อาจใช้ส่วนของตัวถังเป็นบังโคลนก็ได้

ในกรณีที่บังโคลนไม่เป็นไปตามที่กำหนดต้องติดตั้งแผ่นบังโคลน

(๑๕) ประตู ที่มีความมั่นคงแข็งแรง ขณะปิดต้องป้องกันผู้ขับรถและคนโดยสารไม่ให้พลัดตกจากรถ มีอุปกรณ์ยึดและล็อกประตูที่ใช้การได้ดี

(๑๖) กระจกกันลมหน้าและส่วนประกอบของตัวถังที่เป็นกระจกต้องเป็นกระจกนิรภัย

(๑๗) อุปกรณ์ลากจูง ติดตั้งอยู่ด้านหน้าของรถ เมื่อใช้งานสามารถรองรับแรงดึงหรือแรงดันได้อย่างน้อยครั้งหนึ่งของน้ำหนักเต็มอัตราบรรทุก

ในกรณีรถที่ใช้ลากจูงรถอื่น ต้องติดตั้งอุปกรณ์ลากจูงที่ด้านหลังของรถ

(๑๘) อุปกรณ์ต่อพ่วง เฉพาะรถที่ใช้ลากจูงรถพ่วง ต้องมีอุปกรณ์ต่อพ่วงที่มีความมั่นคงแข็งแรง สามารถลากจูงรถพ่วงขณะที่มีน้ำหนักเต็มอัตราบรรทุกได้อย่างปลอดภัย

(๑๙) อุปกรณ์ปิดและฉีดทำความสะอาดกระจกกันลมหน้าที่ใช้การได้ดี สามารถปิดและฉีดทำความสะอาดพื้นที่กว้างพอที่ผู้ขับรถสามารถมองเห็นสภาพการจราจรด้านหน้ารถได้อย่างชัดเจน

(๒๐) อุปกรณ์มองภาพ สามารถให้ผู้ขับรถมองเห็นสภาพการจราจรด้านหลังและด้านข้างได้อย่างชัดเจน

(๒๑) ที่บังแดดสำหรับผู้ขับรถ ไม่มีส่วนแหลมคม และไม่เป็นเหตุที่ก่ออันตรายเมื่อเกิดการชนขึ้น

(๒๒) แตรสัญญาณชนิดเสียงเดียว ที่ดังพอสมควร

(๒๓) มาตรวัดความเร็ว ติดตั้งในตำแหน่งที่ผู้ขับรถสามารถอ่านค่าความเร็วรถได้อย่างชัดเจน และถูกต้องในเวลากลางวันและกลางคืน

(๒๔) เข็มขัดนิรภัยและจุดยึดเข็มขัดนิรภัย สามารถรั้งผู้ขับรถหรือคนโดยสารให้อยู่บนที่นั่ง เพื่อป้องกันการบาดเจ็บหรือลดอันตรายแก่ร่างกายของผู้ขับรถหรือคนโดยสารกรณีที่เกิดการชน

(๒๕) เครื่องหมายหรือสัญญาณแสดงการทำงานของส่วนควบ เครื่องอุปกรณ์ หรือระบบการทำงานของรถ

(๒๖) ที่นั่งผู้ขับรถและคนโดยสาร ติดตั้งอย่างมั่นคงแข็งแรง

(๒๗) พนักพิงศีรษะ ที่สามารถจำกัดการเคลื่อนที่ของศีรษะไปด้านหลังเมื่อเกิดการชน เพื่อป้องกันการบาดเจ็บหรือลดอันตรายแก่ร่างกาย

(๒๘) อุปกรณ์ส่องสว่างและอุปกรณ์แสงสัญญาณดังต่อไปนี้

(ก) โคมไฟแสงพุ่งไกล แสงขาวหรือเหลืองอ่อน มีทิศทางส่องสว่างไปด้านหน้า

(ข) โคมไฟแสงพุ่งต่ำ แสงขาวหรือเหลืองอ่อน มีทิศทางส่องสว่างไปด้านหน้า

(ค) โคมไฟเลี้ยว แสงสัญญาณกะพริบสีอำพัน

(ง) โคมไฟข้างรถ สำหรับรถที่มีความยาวเกินกว่าหกเมตร แสงสัญญาณสีอำพัน มีทิศทางส่องสว่างไปด้านข้าง

โคมไฟข้างรถดวงที่อยู่ท้ายสุดอาจเป็นแสงสัญญาณสีอำพันหรือสีแดงก็ได้ หากกะพริบ ต้องให้แสงสัญญาณสีอำพันเท่านั้น

(จ) แสงสัญญาณเตือนอันตราย มีระบบควบคุมที่แยกจากโคมไฟเลี้ยว และเมื่อให้สัญญาณเตือนอันตรายโคมไฟเลี้ยวทุกดวงต้องกะพริบพร้อมกัน

(ฉ) โคมไฟแสดงตำแหน่งด้านหน้า แสงขาวหรือเหลือง มีทิศทางส่องสว่างไปด้านหน้า

(ช) โคมไฟแสดงตำแหน่งด้านท้าย แสงแดง มีทิศทางส่องสว่างไปด้านหลัง

(ซ) โคมไฟหยุด แสงแดง มีทิศทางส่องสว่างไปด้านหลัง

(ฅ) โคมไฟถอยหลัง แสงขาว มีทิศทางส่องสว่างไปด้านหลังหรือด้านข้าง

(ญ) โคมไฟส่องแผ่นป้ายทะเบียนด้านท้าย แสงขาว

(ฎ) โคมไฟภายในรถ แสงขาว ให้แสงสว่างพอสมควร

(ฏ) โคมไฟแสดงความกว้างและความสูงของรถ สำหรับรถที่มีความกว้างเกินกว่าสองร้อยสิบเซนติเมตร แสงขาว

(ฐ) อุปกรณ์สะท้อนแสง ที่สามารถสะท้อนแสงให้เห็นได้อย่างชัดเจนในเวลากลางคืน

ข้อ ๔ รถยนต์รับจ้างสามล้อและรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล ต้องมีและใช้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ตามข้อ ๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๖) (๑๗) (๒๐) (๒๒) (๒๓) (๒๕) และ (๒๖)

(๒) กันชน ติดตั้งที่ด้านท้าย ไม่มีส่วนแหลมคมและสามารถลดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับรถเมื่อเกิดการชนด้วยความเร็วต่ำ อาจติดตั้งกันชนที่ด้านหน้าก็ได้

(๓) อุปกรณ์ส่องสว่างและอุปกรณ์แสงสัญญาณตามข้อ ๓ (๒๘) (ก) (ข) (ค) (จ) (ฉ) (ช) (๗) (ฉ) (ญ) (ฎ) และ (ฐ)

ข้อ ๕ รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลและรถจักรยานยนต์สาธารณะ ต้องมีและใช้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ตามข้อ ๓ (๑) (๒) (๔) (๖) (๗) (๘) (๑๐) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๒๐) (๒๒) (๒๓) (๒๕) และ (๒๖)

(๒) ระบบส่งกำลัง สามารถส่งกำลังรถขณะที่มีน้ำหนักเต็มอัตราบรรทุกได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัย และมีอุปกรณ์ป้องกันผู้ขับขี่และคนโดยสารไม่ให้ได้รับอันตรายจากการทำงาน เช่น ฝาครอบโซ่ หรือบังโซ่ เป็นต้น

(๓) ระบบห้ามล้อ สามารถลดความเร็วหรือหยุดรถที่วิ่งอยู่ให้หยุดนิ่งได้อย่างปลอดภัย ติดตั้งในตำแหน่งที่ผู้ขับขี่สามารถใช้งานได้สะดวก

(๔) อุปกรณ์จับยึดสำหรับคนโดยสาร ติดตั้งในตำแหน่งที่คนโดยสารใช้งานได้สะดวกและปลอดภัย

(๕) ขาตั้ง สามารถรองรับน้ำหนักของรถและทำให้รถตั้งอยู่กับพื้นราบขณะจอดได้อย่างปลอดภัย สามารถพับเก็บไปด้านหลังของรถ โดยไม่เป็นอุปสรรคต่อการใช้งานตามปกติ เว้นแต่รถจักรยานยนต์ที่มีพ่วงข้าง

(๖) ที่พักเท้า ติดตั้งอยู่ด้านซ้ายและด้านขวาของรถ สามารถให้ผู้ขับขี่และคนโดยสารวางเท้าได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

(๗) อุปกรณ์ส่องสว่างและอุปกรณ์แสงสัญญาณตามข้อ ๓ (๒๘) (ก) (ข) (ค) (๗) (๗) (ญ) และ (ฐ)

ข้อ ๖ รถพ่วงของรถจักรยานยนต์ต้องมีและใช้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) จุดต่อพ่วง ที่มีความมั่นคงแข็งแรง สามารถยึดพ่วงข้างรถจักรยานยนต์ขณะที่มีน้ำหนักเต็มอัตราบรรทุกได้อย่างมั่นคงและปลอดภัย

(๒) ระบบห้ามล้อ สามารถลดความเร็วหรือหยุดรถที่วิ่งอยู่ให้หยุดนิ่งได้อย่างปลอดภัย กรณีที่ระบบห้ามล้อของรถจักรยานยนต์สามารถลดความเร็วหรือหยุดรถจักรยานยนต์ที่มีรถพ่วงข้างให้หยุดนิ่งอย่างปลอดภัย รถพ่วงข้างอาจไม่ต้องติดตั้งระบบห้ามล้อก็ได้

(๓) อุปกรณ์ส่องสว่างและอุปกรณ์แสงสัญญาณตามข้อ ๓ (๒๘) (ง) และ (จ)

ข้อ ๗ รถพ่วงต้องมีและใช้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ตามข้อ ๓ (๑) (๓) (๕) (๑๒) (๑๓) และ (๑๔)

(๒) อุปกรณ์ต่อพ่วง ที่มีความมั่นคงแข็งแรง สามารถลากจูงรถพ่วงขณะที่มีน้ำหนักเต็มอัตราบรรทุกได้อย่างปลอดภัย

(๓) ระบบห้ามล้อ สำหรับรถพ่วงที่มีน้ำหนักเกินกว่าเจ็ดร้อยห้าสิบกิโลกรัม

(ก) ระบบห้ามล้อหลัก สามารถลดความเร็วหรือหยุดรถที่วิ่งอยู่ให้หยุดนิ่งได้อย่างปลอดภัย ติดตั้งในตำแหน่งที่ผู้ขับรถสามารถใช้การได้สะดวก

(ข) ระบบห้ามล้อขณะจอด สามารถทำให้รถหยุดนิ่งในขณะจอดได้

(ค) ระบบห้ามล้อฉุกเฉิน สามารถลดความเร็วหรือหยุดรถที่วิ่งอยู่ให้หยุดนิ่งได้อย่างปลอดภัย เมื่อรถพ่วงหลุดจากการต่อพ่วง

(๔) กันชน ติดตั้งที่ด้านท้าย ไม่มีส่วนแหลมคมและไม่เป็นเหตุที่ก่ออันตรายเมื่อเกิดการชนขึ้น

(๕) อุปกรณ์ป้องกันอันตรายต่อการชนด้านท้ายและด้านข้าง ติดตั้งให้สูงจากพื้นราบไม่เกินห้าสิบห้าเซนติเมตร ในกรณีที่ขอบล่างสุดของรถสูงจากพื้นราบไม่เกินห้าสิบห้าเซนติเมตร อาจไม่ต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันอันตรายต่อการชนด้านท้ายและด้านข้างก็ได้

(๖) อุปกรณ์ส่องสว่างและอุปกรณ์แสงสัญญาณดังต่อไปนี้

(ก) อุปกรณ์ส่องสว่างและอุปกรณ์แสงสัญญาณตามข้อ ๓ (๒๘) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (๗)

(๗) (ญ) และ (ฐ)

(๘) โคมไฟถอยหลัง สำหรับรถพ่วงที่มีน้ำหนักเกินกว่าเจ็ดร้อยห้าสิบกิโลกรัม

ข้อ ๘ รถคนนอนต้องมีและใช้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ตามความจำเป็นในการใช้งานและความปลอดภัยตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ รถแทรกเตอร์ต้องมีและใช้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ตามความจำเป็นในการใช้งานและความปลอดภัยตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

สำหรับรถแทรกเตอร์ที่เป็นรถยนต์สำหรับลากจูงซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกต้องมีและใช้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓

ข้อ ๑๐ รถตามข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ อาจมีและใช้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์อื่นอันจำเป็นสำหรับรถตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติ คุณสมบัติขณะ สมรรถนะ ระบบการทำงาน ประสิทธิภาพการทำงาน การติดตั้ง ประเภท ขนาด หรือจำนวน ของส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ เพื่อให้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์เกิดความปลอดภัยสำหรับการใช้งานและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศให้ส่วนควบหรือเครื่องอุปกรณ์ใด ๆ ต้องผ่านการรับรองหรือให้ความเห็นชอบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดได้

ข้อ ๑๓ ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถ ต้องไม่ปล่อยมลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียง หรือคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าเกินหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ สำหรับรถตามข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ที่มีส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์แตกต่างไปจากที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ หากเห็นว่ารถมีความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยในการใช้งาน อธิบดีอาจให้ความเห็นชอบได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๕ รถตามข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ ที่นำไปใช้สำหรับการขนส่งระหว่างประเทศจะต้องมีสภาพ ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ เว้นแต่จะมีอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๖ กฎกระทรวงนี้มีให้ใช้บังคับกับรถที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ คำขอใดที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ถือว่าคำขอนั้นเป็นคำขอตามกฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม

รถที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ หากมีการเปลี่ยนแปลงส่วนควบหรือ
เครื่องอุปกรณ์แตกต่างไปจากที่จดทะเบียนไว้ ให้นายทะเบียนตรวจสภาพรถตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎกระทรวงกำหนดให้กระจก้นลมและส่วนประกอบของตัวถังรถยนต์
ที่เป็นกระจก้นต้องเป็นกระจก้นนิรภัย พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๑๗ บรรดาประกาศและระเบียบที่ออกตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎกระทรวงกำหนดให้กระจก้นลมและ
ส่วนประกอบของตัวถังรถยนต์ที่เป็นกระจก้นต้องเป็นกระจก้นนิรภัย พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ใช้อยู่ในวันที่
กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ จนกว่า
จะมีประกาศหรือระเบียบตามกฎกระทรวงนี้ขึ้นใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

โสภณ ชาร์มย์

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติเกี่ยวกับส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎกระทรวงกำหนดให้กระจก้นลมและส่วนประกอบของตัวถังรถยนต์ที่เป็นกระจกต้องเป็นกระจกนิรภัย พ.ศ. ๒๕๔๕ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน รวมทั้งไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถที่ได้รับการพัฒนาขึ้น ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและรองรับเทคโนโลยีด้านวิศวกรรมและการผลิตยานยนต์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สมควรปรับปรุงการกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถประเภทต่าง ๆ และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติ ลักษณะ สมรรถนะ และระบบการทำงานของส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้